

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. Русе, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда М. Александрова

при участието на секретаря Борянка Г. Тончева
като разгледа докладваното от Надежда М. Александрова Гражданско дело
№ 20214520106156 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 49, ал. 3 от ГПК от Е.Ж. К* – С.а против ЦВ. Б. СТ..

Ищецът твърди, че с ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** са сключили граждански брак на 17.12.2013 год. в гр. Русе, за което е съставен Акт № 0606/17.12.2013 г. от Община Русе. Бракът е първи поред и за двамата. На 17.10.2011 год. се е родило детето Р*Ц* С.а с ЕГН *****, а на 01.04.2015 год. се е родило детето Б.Ц. С.а с ЕГН ***. Семейството живее под наем в жилище, собственост на Община Русе, находящо се в гр. Русе, ул. С*К* № 19, вх. 2, ет. 2, ап. 4.

Твърди се в исковата молба, че към настоящия момент детето Р*Ц* С.а е ученичка в IV клас в ОУ В.Л.- гр.Русе, а по- малкото дете Б.Ц. С.а посещава ЦДГ 3* в гр. Русе.

Ищецът заявява, че отношенията между нея и ответника са обтегнати и отдалечени единствено по вина на съпруга, тъй като той не се отнасял към нея с уважение, постоянно я обиждал и подценявал. Предвид липсата на разбирателство между страните, те започнали да се карат по незначителни поводи, които в повечето случаи прераствали в разприии, при които

съпругът използвал обидни думи по адрес на съпругата. Ищецът счита, че е налице липса на взаимност и съответно основание да се прекрати гражданския брак.

Претендира да ѝ се предостави упражняването на родителските права по отношение на Р*Ц* С.а с ЕГН *****, родена на 17.10.2011 г. и Б.Ц. С.а с ЕГН ***, родена на 01.04.2015 г., както и местоживеенето на децата да бъде определено при нея. Желает да ѝ бъде предоставено ползването на семейното жилище в гр. Русе, ж.к. Дружба- 1, ул. С*К* № 19, вх. 2, ет. 2, ал. 4 , заедно с децата. Претендира да бъде определен режим на лични отношения между децата и техния баща, който да може да ги вижда и взема от местоживеенето им, като се задължава и да ги връща на същия адрес, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване- от 10 часа в събота до 18 часа в неделя; 20 дни без прекъсване през лятото, когато майката не е в годишен отпуск, като за началото на периода тя следва да бъде известена не по- късно от 30 дни преди началото на периода; всяка четна година коледните празници от 10 часа на 23, 24 и 25 декември до 18 часа; всяка нечетна година новогодишните празници от 10 часа на 30 декември, 31 и на 01 януари до 18 часа.

Ищецът претендира издръжка за децата, както следва: 200.00 лева за Р* и 187.50 лева за Б*, заедно със законната лихва за всяка просрочена вноска, считано от завеждане на иска. Моли да бъде възстановено предбрачното ѝ фамилно име Е.Ж. К* и да ѝ бъдат присъдени направените съдебни разноски по делото.

Не претендира издръжка от съпруга си след прекратяване на брака.

Ответникът в своя отговор заявява, че искът е допустим, но неоснователен, като той не желае развод. Твърди, че и двамата съпрузи са отговорни и любящи родители, като и двамата полагат грижи за децата. Твърди, че през по- голямата част от брачния живот съпругата не е работела, а грижата по издръжката на домакинството падала изцяло върху него. Вместо разбиране и взаимопомощ, прибирайки се от работа, често притеснен от справянето с разходите на семейството, той не срещал разбиране от съпругата си, която изразявала недоволство, че не е способен да осигури по- високи доходи, че нямала пари за социален живот и че няма подходящи дрехи. Ответникът заявява, че споровете им със съпругата му не са по сериозни и

жизненоважни въпроси. Затова счита, че и двамата са в състояние да преодолеят лошия тон на взаимни нападки и да продължат да живеят заедно като семейство, уважавайки се взаимно и преодолявайки всички трудности, които животът им поднася. Заявява, че обича жена си и децата си и е посветил живота и времето си на тях, сигурен е, че е в състояние да коригира поведението си, стига тези усилия да са взаимни. Оспорва иска, като заявява, че бракът с ищеца не е дълбоко и непоправимо разстроен, желае искът за развод бъде отхвърлен. Счита, че ако бъде прието, че бракът е разстроен, за това вина имат и двамата съпрузи, а останалите брачни искове намира за основателни в случай, че бракът бъде прекратен с развод.

*Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ГПК, приема за установено от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА** следното:*

Видно от Удостоверение за сключен граждански брак от 05.11.2021 год., издадено от Община Русе, ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** и Е.Ж. К*, ЕГН ***** са сключили граждански брак на 17.12.2013 год., за което е съставен акт № 0606 и съпругата приема да добави към фамилното си име това на съпруга си и след брака Се именува Е.Ж. К*- С.а.

Страните са родители на децата Р*Ц* С.а, ЕГН *****, родена на 17.10.2011 год. и Б.Ц. С.а, ЕГН *****, родена на 01.04.2015 год. Горното се установява от удостоверение за раждане серия РС- АР № 0020111425, издадено то Община Русе въз основа на акт за раждане № 1425 от 19.10.2011 год. и удостоверение за раждане № 0002015467, издадено от Община Русе въз основа на акт за раждане № 0467/03.04.2015 год.

Страните обитават семейно жилище, което е собственост на Община Русе и се намира на ул. С*К* № 19, вх. 2, ет. 2, ап. 4 въз основа на Заповед № РД- 01- 2619 от 23.09.2020 год.

От показанията на свидетеля И*К* се установи, че страните по делото имат проблеми от години, които с времето се задълбочават. Давали са си шанс неведнъж, но очевидно неуспешно. Проблемите в началото били чисто битови, н с времето ескалирали, караниците ставали все по- груби. Започнали и изблици на ревност от страна на съпруга.

Свидетелят Б* С., който е баща на ответника, не е ставал свидетел на

някакви особени конфликти и с изненада научил за развода. И двамата свидетели посочват, че страните са изключително любящи и грижовни родители.

Брачната вина на ответника се състои според съда в недостатъчната емоционална ангажираност със съпругата му и липсата на нежност в отношението към нея, както и пренебрегването на приноса ѝ в семейството. От своя страна съпругата също не е проявявала особено разбиране и взаимопомощ към съпруга си, който почти през целия им брачен живот е бил единственият работещ. Той се стремил да задоволи семейството си в материално отношение и оставал сляп за нуждите от социален живот на своята съпруга, която пък от своя страна не е направила нищо, за да се увеличи благосъстоянието на семейството, включително нейното собствено.

Принципите на СК прогласяват равенство на мъжа и жената, зачитане на личността в семейството, уважение и подкрепа между членовете му. Макар да е работел много, за да осигури финансовото благополучие на семейството, ответникът не е зачитал труда на съпругата си. Същото се отнася и до нея. Поведението на страните противоречи и на разпоредбата на чл. 17 от СК, според която съпрузите са длъжни чрез взаимно разбирателство и общи усилия и съобразно своите възможности, имущество и доходи, да осигуряват благополучието на семейството и да се грижат за отглеждането, възпитанието, образованието и издръжката на децата. Съвместният принос в това отношение може да бъде осигурен както чрез труд, така и чрез грижи за домакинството и децата.

Вследствие разрива в личните отношения между съпрузите, се породило желанието на ищеца да прекрати брака, като пред съда тя няколко пъти заяви своето категорично желание. Дори на пръв поглед да не могат да бъдат открити никакви съществени и дълбоки противоречия, както и да бъде направен недвусмислен извод, че разстройството на брака е непоправимо, съдът приема становището на ищца, за която това е така. Касае се за чисто субективно усещане и толеранс, които няма как да бъдат категоризирани и унифицирани по отношение на всички хора. Усещането за нетърпимост към даден начин на живот и лична неудовлетвореност е строго индивидуално и поради това липсват законоустановени обективни критерии за преценка.

Въз основа на горните факти, доказани със свидетелските показания и

писмените доказателства, съдът намира, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака имат и двамата съпрузи. Никой от тях не е положил достатъчно усилия да заздравя връзката, никой от двамата не е променил поведението си във времето, виждайки, че от него произтичат недобри за семейството събития.

Въз основа на горните факти, съдът намира за установено от правна страна следното:

1. По иска с правна квалификация чл. 49, ал. 3 от СК.

Бракът е уреден като траен (пожизнен) съюз, изграден върху взаимната любов, доверието и уважението, върху равнопоставянето между мъжа и жената, единството на личните и обществени интереси, сътрудничество и взаимната помощ в семейния живот. Съпрузите чрез взаимно разбирателство и общи усилия са длъжни да обезпечат благополучието на семейството и да се грижат за издръжката и възпитанието на децата.

Постановление № 10 от 3.XI.1971 г., Пленум на ВС дава дефиниция на дълбокото и непоправимо разстройство на брака, а именно: дълбоко е това разстройство, при което между съпрузите липсва взаимност, уважение, доверие и другарски отношения. В тези случаи брачната връзка съществува само формално и в нея няма такова съдържание, каквото изискват законът и моралът. Непоправимо е разстройството, което не може да се преодолее и да се възстановят нормални отношения между съпрузите. То ще бъде налице, когато отношенията между съпрузите са достигнали такова лошо състояние, което изключва възможността да се преодолее. От своя страна липсата на физическа и духовна взаимност между страните е довела до изпразване на съществуващата между тях брачна връзка от нормалното ѝ съдържание, поради което не е полезна нито за съпрузите, нито за техните деца и за обществото.

Съдът приема, че е налице разстройство на брака и то е непоправимо, най-вече поради нежеланието на ищеца да вои повече диалог и прави отстъпки. Начините за постигане на хармоничен брак и добри отношения са взаимност и толерантност в поведението, при това ежедневно. Такава у страните няма. Липсата на желание за диалог и компромиси у съпрузите също е аргумент в подкрепа на вътрешното убеждение на съда, че съществуването на брака им е

и социално неоправдано.

По изложените съображения настоящият състав на съда намира, че предявения конститутивен иск за развод с правно основание чл. 49, ал. 3 от СК, е основателен и следва да бъде уважен, като сключения между страните брак бъде прекратен по вина на двамата съпрузи. И двамата не са проявили взаимно уважение и разбирателство.

II. Фамилното име след развода – чл. 53 СК.

След прекратяването на брака ищецът следва да носи предбрачното си фамилно име К* без добавката С.а, тъй като това съответства на желанието ѝ.

III. Относно упражняването на родителските права – чл. 59, ал. 2 СК.

Според Постановление № 1/1957 год. на Пленума на ВС, т. 25 , при допускане на развода съдът задължително решава въпроса за упражняване на родителските права върху родените от брака деца. Съдът следва да уреди и личните отношения между децата и родителя, на когото не е предоставено упражнението на родителските права. Той трябва да разрешава въпроса за децата само с оглед на техните интереси, като взема предвид досегашните грижи и отношения на родителите към децата, желанията на съпрузите, техния морал, условията на живот при всекиго от тях, възрастта на децата и личната им привързаност към единия или другия родител, социалното обкръжение и материалните възможности.

Упражняването на родителските права децата следва да бъде предоставено на майката, тъй като това е желанието на страните. Местоживеенето на децата също следва да бъде определено при майката. Вината за дълбокото разстройване на брака поначало е без правно значение за предоставяне упражняването на родителските права.

На бащата следва да бъде определен режим на лични отношения с децата, който страните не спорят, че ще е разширен и най- вече поради факта, че е налице силна връзка между него децата, както и заявеното от майката, че по никакъв начин няма да пречи на близките им отношения. Изцяло и в най-добър интерес на децата е те да имат възможност да поддържа близки и чести контакти с бащата, защото влошените отношения и раздялата на родителите не бива да е причина те да бъдат лишавани от емоционален контакт с единия от родителите.

Съдът намира подходящ предложения от ищеца режим с нанесената по искане на ответника корекция в съдебно заседание, а именно: бащата да може да вижда и взема децата от местоживеенето им, като се задължава и да ги връща на същия адрес, както следва: всеки първи и трети петък, събота и неделя от месеца с преспиване- от 10 часа в петък до 18 часа в неделя; 20 дни без прекъсване през лятото, когато майката не е в годишен отпуск, като за

началото на периода тя следва да бъде известена не по-късно от 30 дни преди началото на периода; всяка четна година коледните празници от 10 часа на 23, 24 и 25 декември до 18 часа; всяка нечетна година новогодишните празници от 10 часа на 30 декември, 31 и на 01 януари до 18 часа.

IV. Издръжката на децата – чл. 143, ал. 2 във връзка с чл. 59, ал. 5 от СК.

Съдът намира, че следва да съобрази поисканата от ищеца издръжка за децата, която е ориентирана към минималния, предвиден в закона размер и не се оспорва от ответника и да присъди такава в размер на 200.00 лева за Р* и 187.50 лева за Б*, платима до 5-то число на месеца, считано от завеждане на иска до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска. Разликата до пълния размер на необходимата месечна издръжка следва да се понася от ищеца заедно с грижите по отглеждането и възпитанието на децата.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК решението в частта му относно присъдената издръжка подлежи на предварително изпълнение.

V. Досежно ползването на семейното жилище – чл. 56 от СК.

При допускане развода по искане на един от съпрузите съдът разрешава окончателно въпроса за ползване на семейното жилище. Направено е искане от ищеца да ѝ бъде предоставено за ползване семейното жилище, което е жилище под наем, собственост на Община Русе. Ответникът не се противопоставя.

VI. По разноските за делото.

При този изход на спора и на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК разноските за делото следва да се понесат от всяка от страните така, както са направени от тях. На основание чл. 6, т. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, страните следва да заплатят по сметка на РРС държавна такса за развода при решаване на делото в размер на по 25.00 лева, а ответникът ЦВ. Б. СТ.- и държавна такса за присъдената издръжка, съгласно чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК и чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК в размер на 558.00 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА брака, сключен на 17.12.2013 год. между ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** и Е.Ж. К*- С.а, ЕГН *****, за което е съставен акт № 0606 от Община Русе по вина на двамата съпрузи.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака Е.Ж. К*- С.а, ЕГН

***** да носи предбрачното си фамилно име К*, без добавката С.а.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище- апартамент, находящ се в гр. Русе, ж.к. Дружба- 1, ул. С*К* № 19, бл. 2, вх. 2, ет. 2, ап. 4, собственост на Община Русе, на Е.Ж. К*- С.а.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на родените от брака деца Р*Ц* С.а, ЕГН *****, родена на 17.10.2011 год. и Б.Ц. С.а, ЕГН *****, родена на 01.04.2015 год. на майката Е.Ж. К*- С.а, като определя местоживеенето им да е при нея.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти на бащата ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** с децата Р*Ц* С.а, ЕГН *****, родена на 17.10.2011 год. и Б.Ц. С.а, ЕГН *****, родена на 01.04.2015 год., като му дава право да ги вижда и взема от местоживеенето им, като се задължава и да ги връща на същия адрес, както следва: всеки първи и трети петък, събота и неделя от месеца с преспиване- от 10 часа в петък до 18 часа в неделя; 20 дни без прекъсване през лятото, когато майката не е в годишен отпуск, като за началото на периода тя следва да бъде известена не по- късно от 30 дни преди началото на периода; всяка четна година коледните празници от 10 часа на 23, 24 и 25 декември до 18 часа; всяка нечетна година новогодишните празници от 10 часа на 30 декември, 31 и на 01 януари до 18 часа.

ОСЪЖДА ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** да заплаща на Р*Ц* С.а, ЕГН *****, родена на 17.10.2011 год. чрез нейната майка и законен представител Е.Ж. К*- С.а ежесечна издръжка в размер на **200.00 лева**, платима до 5- то число на месеца, считано от завеждане на иска-15.11.2021 год. до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

ОСЪЖДА ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** да заплаща на Б.Ц. С.а, ЕГН *****, родена на 01.04.2015 год. чрез нейната майка и законен представител Е.Ж. К*- С.а ежесечна издръжка в размер на **187.50 лева**, платима до 5- то число на месеца, считано от завеждане на иска-15.11.2021 год. до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

ОСЪЖДА ЦВ. Б. СТ., ЕГН ***** да заплати по сметка на Русенски районен съд държавна такса в размер на **558.00 лева** върху размера на присъдената издръжка и **25.00 лева**- държавна такса по допускане на развода.

ОСЪЖДА Е.Ж. К*- С.а, ЕГН ***** да заплати по сметка на Русенски районен съд държавна такса по допускане на развода в размер на

25.00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____